

Notat

Til: Julie Bjugan

Fra: Bjørn Borge Skei

Sak nr:
2019/2249-52

Dato:
08.05.2020

2-072 Vurderinger etter vannforskriften § 12 og nml kapittel II

Konklusjon

Vannforskriften gjennomfører EUs vanndirektiv i norsk rett, og vilkårene i § 12 må være oppfylt for at det skal kunne gis tillatelse etter det aktuelle sektorregelverket.

Vannområdekoordinator vurderer at vilkårene etter vannforskriften § 12 ikke er oppfylt med planforslaget og at dette gir grunnlag for å avvise tiltaket. Det forutsettes at det vedtas bestemmelser for å oppfylle vilkårene, og ivareta kravet om forvaltning etter vannforskriften.

Kommunen og andre myndigheter skal arbeide for å nå de konkrete miljømålene for vann som i perioden 2016-2021 er fastsatt i regional vannforvaltningsplan godkjent av Klima- og miljødepartementet. Kommunen kan vedta inngrep eller aktivitet i en vannforekomst, selv om dette forringer tilstanden eller medfører at miljømålene ikke nås. Dette går frem av vannforskriften § 12, og gjelder når det utarbeides planer etter plan- og bygningsloven. Det er ansvarlig sektormyndighet, i dette tilfellet Stjørdal kommune som planmyndighet, som må vurdere om vannforskriften § 12 kommer til anvendelse og om vilkårene er oppfylt for å gjøre unntak fra miljømålene. Følgende vilkår må alle være oppfylt for å gjøre unntak:

- samfunnsnyttan av nye inngrep eller aktivitet er større enn tap av miljøkvalitet i vann,
- det finnes ikke alternative løsninger som er vesentlig bedre for vannmiljøet, og
- alle avbøtende tiltak som er praktisk gjennomførbare skal settes inn for å begrense skadeomfanget på vannmiljøet.

Vurderingene etter § 12 suppleres av de alminnelige bestemmelsene i naturmangfoldloven kapittel II, som kommer inn der det fattes vedtak som berører naturmangfold. Bestemmelsene i naturmangfoldloven §§ 8-12 omfattes av begrunnelsesplikt. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver etter lovens § 11. Tiltakshaver må betale for:

- å fremskaffe mer kunnskap,
- å overvåke naturtilstanden,
- en mer kostbar og tidkrevende teknikk, lokalisering eller driftsform, og
- avbøtende tiltak som reduserer eller minimerer skadene på naturmangfoldet.

Bakgrunn

Følgende punkter er tillagt vekt i vannområdekoordinators vurdering av saken:

- Stortinget har vedtatt at Stjørdalselva er nasjonalt laksevasdrag, og at det ikke er tillatt med nye tiltak og aktiviteter som kan skade villaksen, herunder større inngrep i munningsområdene og virksomhet med risiko for alvorlig forurensning. Føre-var-tilnærmingen i forvaltningen skal legges til grunn av alle involverte sektorer.
- **Det foreligger en gyldig referanse til tidligere prosess og behandling av kommunedelplan Langøra sør med vannmiljø (2018), og Stjørdal kommune må derfor sikre en trygg og grundig saksbehandling og likebehandling, jf. forvaltningsloven. NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2018-3 oppsummerer tapte naturverdier ved fire utfyllingsalternativer til en langsiktig terminalutvikling for Trondheim lufthavn på og rundt Langøra sør. Rapporten beskriver mulige restaurerings- og kompensasjonstiltak for å begrense tapet av naturverdiene ved foreslåtte utfyllingsalternativer, og anbefalte tiltak ble konkretisert til et detaljeringsnivå som kunne legges til grunn for Stjørdal kommunes planarbeid.**
- Området ved Hellstranda er i KU definert som brakkvannsdelta, dette er en viktig og sårbar naturtype som er blitt sterkt utnyttet og ødelagt i Norge. Vannforekomsten «Stjørdalselva nytt utløp» er i seg selv et kompenserende tiltak som ble etablert da Stjørdalselvas utløp ble stengt ved utvidelse av flystripa.
- Planområdet ved Hellstranda er ikke undersøkt mht. anadrome fisk. Basert på tidligere undersøkte deler i utløpet av Stjørdalselva, der stor ornitologisk verdi og viktige habitat for bl.a. sjøørret er dokumentert, kan det ikke konkluderes med at konsekvensene av nye inngrep eller aktivitet er ubetydelige for mangfoldet av arter, naturtyper og økosystem - herunder funksjonsområder for fisk - i andre deler av vannforekomsten som ikke er undersøkt. Dette medfører en feilslutning og svekker grunnlaget for saken. Vitenskapelige undersøkelser underbygger at opphold i elveos/estuarier er spesielt viktig for laksesmolt.
- Fylkesmannen i Trøndelag har i brev til Miljødirektoratet identifisert gruntvannsområdene ved Sandfærhus og Langøra/Halsøen som aktuelle for vern, og områdene ligger i Miljødirektoratets oversikt over foreslåtte verneområder (2019).
- FNs generalforsamling erklærte i mars 2019 starten på FNs tiår for restaurering av økosystemer (2021-2030). Gjennom målrettede tiltak er målet å få i gang en massiv satsing på restaurering av forringede økosystemer som leverer avgjørende tjenester for matproduksjon, vannforsyning, beskyttelse mot flom, og habitater for blant annet fisk.
- Stjørdal kommune har vedtatt klima- og miljøkrise, og en målsetting om å være en foregangskommune innen klima og miljø.

Diskusjon

Konsekvensutredningen (KU) viser klar negativ påvirkning på vannmiljøet som konsekvens av planforslaget, ergo påligger det kommunen som planmyndighet å ivareta vurderinger etter vannforskriften § 12, og de alminnelige bestemmelsene i naturmangfoldloven kapittel II.

Er det behov for at tiltakshaver utreder eller innhenter kunnskap?

Utredningene fra Nye Veier dekker til nå ikke de relevante kvalitetselementer som anses å være mest følsomme for den nye virksomheten. Planområdet ved Hellstranda er ikke undersøkt mht. anadrome fisk, dermed mangler nødvendig grunnlag for vurdering etter § 12.

Er det behov for å overvåke naturtilstanden?

Tiltakets art og sannsynlighet for at det vil forringe vannforekomsten utløser dette behovet, slik vannområdekoordinator vurderer.

Må tiltakshaver velge en mer kostbar/tidkrevende teknikk, lokalisering eller driftsform?

Nye Veier har utelukkende fokus på størrelse og utforming av alternativer med utfylling i Stjørdalselvas utløp. Stjørdalselva som nasjonalt laksevassdrag, brakkvannsdelta, områdets aktualitet for supplerende vern, samt den internasjonalt anerkjente føre-var-tilnærmingen forsterker vilkåret om utredning av relevante alternativer til utfylling i vannforekomsten.

Er det behov for å stille vilkår om avbøtende tiltak i vedtaket?

Siden det argumenteres utelukkende for utfyllingsalternativer forsterkes vilkåret om avbøtende tiltak, etter vannområdekoordinators vurdering. Kommunen skal bidra til at alle praktisk gjennomførbare tiltak settes inn for å motvirke eller oppheve den negative påvirkningen av virksomheten på vannmiljøet, m.a.o. alle tiltak som vil være teknisk gjennomførbare og samtidig er forenlig med driften. Nye Veier har ikke utredet restaurerings- og kompensasjonstiltak for å begrense tapet av naturverdier ved de foreslåtte utfyllingsalternativene. Dette må konkret utredes, med referanse til kommunedelplan Langøra sør med vannmiljø. Forholdet til å hindre forringelse av vannmiljøet er overordnet og fastsatt i norsk forvaltning gjennom EØS-avtalen.

- i. Kompenserende tiltak og/eller restaurering må gjennomføres i brakkvannsområder tilknyttet utløpet av Stjørdalselva eller tidligere elveutløp. Mulighetene for restaurering og kompensasjon av brakkvann ligger kun her.
- ii. Det er usikkert hvorvidt det vil lykkes å etablere et nytt dynamisk brakkvannshabitat med et tilsvarende biologisk mangfold som i dag. Dette vil uansett kunne ta flere tiår. Med tidligere utløp som referanse er også «Stjørdalselva nytt utløp» et uttrykk for den samlede belastningen i området, også med henblikk på øvrige deler av Stjørdalsvassdraget.
- iii. Stjørdalselvas utløp nord for flystripa har fungert før det ble stengt og det gamle elveleiet har med det en naturlig prioritet, sammenlignet med «nye» tiltak, mht. restaurering og tilbakeføring. Med utgangspunkt i konklusjonen fra NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2018-3 bør det derfor konkret utredes
  - 1) teknisk gjennomførbarhet og
  - 2) kostnader

ved mange og store kulverter og/eller overbygging under rullebanen for å få målbar effekt på vannutskiftningen. Vannforekomsten som nå er avskåret fra Stjørdalselva nord for flystripa, «Stjørdalselva tidligere utløp» med vannforekomst-ID 0320041000-4-C i Vann-Nett, oppnår ikke miljømålet med gjeldende tilstandsklassifisering. I denne vannforekomsten må det iverksettes tiltak for å tette gapet mellom dagens tilstand og miljømålet.

Krav til utredning av tiltaket beskrevet i NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2018-3, samt andre relevante restaurerings- og kompensasjonstiltak må komme klart frem i bestemmelsene, herunder kapittel 7.1.2 og/eller 7.1.3. Under kapittel 7.3 bør det fremgå at før anlegget tas i bruk, sekundært innen angitt frist, skal alle praktisk gjennomførbare tiltak settes inn for å begrense negativ utvikling i vannforekomstens tilstand.

Vurdering

- a. Det må fremgå at Nye Veier forholder seg til de konkrete miljømålene for vann som er fastsatt i regional vannforvaltningsplan godkjent av Klima- og miljødepartementet. Miljømålene gjelder som ramme for all vannforvaltning, noe kommunen som planmyndighet forpliktes av, jf. plan- og bygningsloven § 8-4 og vannforskriften § 1, 4 og 29. For vannforekomster som berøres av planen er miljømålet god økologisk og kjemisk tilstand, og alle miljømål forventes oppnådd innen 2027.
- b. Vannforekomst-ID i Vann-Nett må anvendes konsekvent i alle plandokumenter. Samme navn er i bruk for flere vannforekomster, også lokalt. Navn rettes fortsatt for enkelte vannforekomster i databasen, jf. tidligere «Kvithamarbekken» nå «Kvernbecken». Vannforekomst-ID endres ikke, og dette er den måten vi til enhver tid kan identifisere vannforekomstene på. Vannforekomstene som først og fremst berøres av planen er
  - «Stjørdalselva nytt utløp», vannforekomst-ID 0320041000-8-C
  - «Hellstranda badebasseng» med vannforekomst-ID 0320041000-9-C
  - «Stjørdalsfjorden» med vannforekomst-ID 0320041000-10-C
  - «Kvernbecken» med vannforekomst-ID 124-256-R
- c. Nye Veier skriver i planbeskrivelsen s. 62 at sannsynligheten for at tiltaket må ha dispensasjon fra vannforskriften er etter deres vurdering liten. Vannområdekoordinator vil presisere at det ikke gis dispensasjon fra vannforskriften. Forskriftens § 12 er en prosedyre som leder frem til politisk vedtak og inngår i beslutningsgrunnlaget. Ved avvik fra miljømål skal § 12 med vilkår svares ut.

Utfyllingsalternativene vurderes alle å medføre risiko for at miljømålene ikke nås. I planbeskrivelsen fra Nye Veier under kapittel 5.4. virkninger av tiltaket, s. 54 vil vannområdekoordinator påpeke at miljøpåvirkning med stor grad av sikkerhet kan sannsynliggjøres, og det skal ikke forskutteres at miljømålet oppnås etter regional vannforvaltningsplan når det skjer negative inngrep i utløpet av Stjørdalselva. Nye Veier plikter derfor å svare ut inngrepet i forhold til vannforskriften § 12, som skal anvendes når det skal fattes enkeltvedtak som kan medføre at miljømålene ikke nås eller at tilstanden forringes. Graden av påvirkning, ikke størrelsen av virksomheten, er avgjørende. Den aktuelle sektormyndigheten for det omsøkte tiltaket, i dette tilfellet kommunen som planmyndighet, foretar vurderingen etter § 12. Kommunen må ta stilling til om den omsøkte virksomheten vil medføre en *forringelse*, om virksomheten kan *tillates*, og eventuelt på hvilke *vilkår*. Kommunen kan ikke fatte gyldig vedtak i regulerings-saken uten at slike vurderinger foreligger. Tiltakshaver har ansvar for å fremskaffe informasjon om virksomhetens miljøpåvirkning i tråd med forskrift om konsekvensutredninger, sektorlovverk og naturmangfoldloven. Denne skal fremskaffes før eller i løpet av søknadsprosessen.

- i. **vurdering etter § 12 første ledd bokstav a:** deponeringen er å anse som et inngrep som medfører nye endringer i de fysiske egenskapene til vannforekomsten, **og første ledd bokstav b:** en utlekking fra massene er å anse som forurensende aktivitet, etter vannområdekoordinators vurdering.

- ii. **vurdering etter § 12 annet ledd bokstav a:** «alle praktisk gjennomførbare tiltak settes inn for å begrense negativ utvikling i vannforekomstens tilstand», må svares ut. Planområdet ved Hellstranda er ikke undersøkt mht. anadrome fisk, og dermed mangler nødvendig grunnlag for vurdering etter § 12. Denne kunnskapen må tiltakshaver, i dette tilfellet Nye Veier, fremskaffe. Det foreligger en gyldig referanse i Stjørdal kommune til tidligere prosess og behandling av kommunedelplan Langøra sør med vannmiljø (2018), og kommunen må derfor sikre en grundig saksbehandling og likebehandling, jf. forvaltningsloven. Både lagunen ved Langøra sør og gruntvannsområdet ved Hellstranda ligger i vannforekomsten «Stjørdalselva nytt utløp» i Vann-Nett. NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2018-3 gir en gjennomgang av de naturfaglige verdiene som er avdekket i lagunen ved Langøra sør, samt aktuelle restaurerings- og kompensasjonstiltak for å begrense tapet av disse ved de foreslåtte utfyllingsalternativene.

NTNU Vitenskapsmuseet ble forespurt om å vurdere muligheten for bygging av en kulvert under flystripa, inkludert under de foreslåtte nye utfyllingene i det gamle elveløpet. De konkluderer med at man generelt skal ha mange og store kulverter, eventuelt at utfyllingen får form av overbygging, for å få målbar effekt på vannutskiftningen. Dette bør ligge til grunn for kommunens vedtak i plansaken, og følges opp med bestemmelse om en tverrfaglig utredning som vurderer kulverter/overbygging og åpning under flystripa som kompenserende tiltak.

- iii. **vurdering etter § 12 annet ledd bokstav b:** «samfunnsnyttene av de nye inngrepene eller aktivitetene skal være større enn tapet av miljøkvalitet», må svares ut. Dette er en skjønnsvurdering som skal ligge til grunn for veisatsingen. Finansdepartementets veileder (NOU 1998:16) opplyser, «at et tiltak er samfunnsøkonomisk lønnsomt, betyr at samfunnet som helhet er villig til å betale minst så mye som tiltaket koster», men også at «alle effektene av et tiltak kan ikke alltid måles i kroner på en god måte. [...] Det analysen måler, er kun penger, dvs. betalingsvillighet.» Samfunnsnyttene av inngrepene må diskuteres i forhold til naturverdiene som risikeres tapt, jf. Finansdepartementets veiledning. Slik planforslaget fremstår nå vurderes ikke effekter på naturmiljøet helhetlig, og det er derfor fare for at verdier i vannmiljøet går tapt uten å ha vært gjenstand for vurderinger i planleggingen.

Stortinget har vedtatt at Stjørdalselva er nasjonalt laksevasdrag, og at det ikke er tillatt med nye tiltak og aktivitet som kan skade villaksen, herunder større inngrep i munningsområdene og virksomhet med risiko for alvorlig forurensning. Føre-var-tilnærmingen i forvaltningen skal legges til grunn av alle involverte sektorer.

Vannforekomsten «Stjørdalselva nytt utløp» er dokumentert og beskrevet som viktig for flere arter. I planbeskrivelsen fra Nye Veier under kapittel 4.6.3. naturmangfold, s. 42 henvises til krav stilt i planbestemmelsene om for- og etterundersøkelser i planområdet knyttet til sjørret, og at disse undersøkelsene danner grunnlag for å vurdere nødvendige kompenserende tiltak. Vannområdekoordinator vil presisere at dette er en viktig del av grunnlaget, men at vurderinger knyttet til biologisk, landskapsmessig og geologisk mangfold inngår, ikke kun sjørret. Utløpet av Stjørdalselva er et brakkvannsdelta. Brakkvannsdeltaer har gått sterkt tilbake arealmessig grunnet utfylling og utbygging, og det er knapt andre naturtyper som i større grad har blitt sterkere utnyttet og ødelagt i Norge. I dag er det gamle elveutløpet av Stjørdalselva bl.a. delt inn i vannforekomstene «Stjørdalselva tidligere utløp», med vannforekomst-ID 0320041000-4-C i Vann-Nett, og «Stjørdalselva nytt utløp». Sistnevnte er i seg selv et kompenserende tiltak etter at utløpet ble stengt ved utvidelse av flystripa.

Med opprinnelig utløp som referanse er det stor usikkerhet om hvorvidt dagens utløp av Stjørdalselva fungerer økologisk.

Situasjonen i vassdraget er ikke stabilisert pga. en rekke faktorer over lang tid, og ved ny påvirkning og nedbygging blir tilstanden ytterligere forverret. Under vurderinger etter vannforskriften § 12, s. 61 blander Nye Veier inn en «verdivurdering» av naturtypen. Dette mener vannområdekoordinator bør unngås. Det er ikke anledning til å redusere betydningen av forringelse pga. inngrepet, og siden forekomsten er inndelt slik den er, og det vil bli negativ påvirkning som følge av inngrepet, så forringes også forekomsten.

NTNU Vitenskapsmuseet (2018) med flere har tidligere vist til stor fare for tap av arter, samt regional og nasjonal betydning av estuariet og elveosen i Stjørdalselva. Undersøkte deler av vannforekomsten er funnet viktig for sjørørret, som regionalt er en truet art og fortsatt har negativ utvikling.

- iv. **vurdering etter § 12 annet ledd bokstav c:** «hensikten med de nye inngrepene eller aktivitetene kan på grunn av manglende teknisk gjennomførbarhet eller uforholdsmessig store kostnader, ikke med rimelighet oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre», må svares ut. Her etterspørres konkrete alternativer til utfylling, og tap av areal i vannforekomsten enten dette er 26 000 m², 67 500 m² eller 45 000 m², som begrenser negativ utvikling i vannforekomstens tilstand. Også utbyggingsalternativer som er tatt stilling til og ikke er valgt bør inngå i svaret. Relevante alternativer kan være en annen lokalisering, størrelse eller utforming av virksomheten. Dersom viktige miljøverdier kan ivaretas med avbøtende tiltak kan dette tale for at vilkåret er oppfylt. Dersom dette ikke svares ut er ikke saken tilstrekkelig opplyst, og det vil være problematisk i forhold til miljømål som er satt for vannforekomsten.
- d. «Kvernbecken», med vannforekomst-ID 124-256-R i Vann-Nett, har vært utelatt fra Nye Veier sine planer i prosessen, men er nå inne. I dokumentene fra Nye Veier er navnet «Kvithamarbekken» brukt, navnet eksisterer ikke lenger i Vann-Nett. «Kvernbecken» har et nedbørfelt på ca. 2 km² og går under E6 i en DN 1600 mm rørkulvert. Det kommer ikke klart frem av dokumentene hvilken ny påvirkning vannforekomsten vil utsettes for, og dette må svares ut etter vannforskriften § 12. Avbøtende tiltak kan knyttes til habitat og frie vandringsveier for fisk og andre dyr i og ved vassdraget, herunder nye og allerede etablerte terskler, innsnevring eller kulverter. Vannforekomsten skal i utgangspunktet ikke legges i rør, der annet ikke er mulig skal kontinuitet og vandringsveier ivaretas.
- e. FNs generalforsamling vedtok i 2019 å utpeke 2021-2030 som FNs tiår for restaurering av økosystemer. Gjennom målrettede tiltak er målet å få i gang en massiv satsing på restaurering av forringede økosystemer. Internasjonalt er det fokus på restaurering av vassdragsmiljø. Økologisk restaurering er et forsøk på i løpet av få år å etablere det naturlige prosesser har brukt århundrer eller mer på. Resultatet av restaurering av elveoser og estuaries er derfor forbundet med usikkerhet som medfører at en ikke vet om hvorvidt et tiltak reelt er kompensierende før etter ett eller flere tiår. Stjørdalselvas utløp nord for flystripa har fungert før det ble stengt og det gamle elveleiet har med det en naturlig prioritet, sammenlignet med «nye» tiltak, mht. restaurering og tilbakeføring.
- f. Stjørdal som foregangskommune innen klima og miljø, forsterket gjennom vedtak om klima- og miljøkrise, er nødt til å iverksette målrettede tiltak for å sikre verdifull natur og biologisk mangfold. Foregangskommunen forplikter seg til en annen tilnærming enn å begrense negativ utvikling, og bør prioritere løsninger som forbedrer natur og biologisk mangfold. Natur er under press, og bygges ned bit for bit. Med dette følger alvorlige, irreversible konsekvenser for naturen selv og generasjonene etter oss. Helhetlig plan-

legging der dette sees i sammenheng, er utpekt som en særskilt utfordring i nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging. Dette er også kjernen av det vann-direktivet griper an, endring av forvaltningspraksis som ivaretar vannet uten å hindre samfunnsutvikling.

Feil og unøyaktigheter i KU mht. NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2018-3

Dette fører til feilslutninger i Nye Veier sin verdisetting, slik vannområdekoordinator vurderer.

1. I KU s. 27 står det: *«I forbindelse med Avinors planer om utvidelse av rullebanen på Værnes utarbeidet NTNU [...] på oppdrag for Stjørdal kommune, en rapport der tap av naturverdier ved fire ulike utfyllingsalternativer diskuteres. [...] Etablering av kompensierende tiltak ved Hellstranda ble ikke vurdert som aktuelt da dette området ikke er et potensielt brakkvannshabitat for sjørret.»* Her er det tatt en setning ut av kontekst og med det kan det gis inntrykk av at området ikke er viktig for sjørret. I opprinnelig tekst i naturhistorisk rapport 2018-3, s. 32 vurderes aktualiteten i å etablere en brakkvannslagune ved Hellstranda, ikke om området er viktig for sjørret.
2. I KU s. 27 står det: *«[...] konkluderer de med at utvandrende laksesmolt og støinger, samt oppvandrende gytelaks vil oppholde seg kort tid i elveos/estuarier. Den samme undersøkelsen viste at det gamle elveleiet [sør for flystripa] er et viktig oppholdsområde for sjørret som har vært i sjøen tidligere og at disse bruker det gamle elveleiet aktivt.»* Her er det klippet ut en del av teksten og utelatt resten, det som også står i naturhistorisk rapport 2018-3, s. 21 er: *«Basert på ovenstående kan en konkludere at laksesmolt generelt kun oppholder seg timer/dager i elveos/estuarier[r], men at denne perioden tross den begrensede varighet er et viktig stadium i overgangen fra smolt i elva til post-smolt i fjorden. Spesielt kan dataene fra de tidligere nevnte undersøkelser tyde på, at opphold i elveos/estuarier[r] spesielt er viktig for smolt som enda ikke har full sjøvannstoleranse samt i år hvor det er mindre tilgang på marine byttedyr i umiddelbar nærhet til estuarier.»*
3. Planområdet ved Hellstranda er ikke undersøkt mht. anadrome fisk. I KU s. 31 står det: *«[...] Hellstranda vurdert til å ikke være egnet som et kompensierende brakkvannshabitat for sjørret. Videre vurderer de at laks kun vil oppholde seg kort tid i elveoset/estuarier under vandringen mellom fjord og elv. Basert på disse opplysningene vurderes influensområdet å være et viktig økologisk funksjonsområde for laksefisk. En nedbygging av Hellstranda antas derfor å ha lite negativt omfang for funksjonsområder for laks og ørret. Konsekvensgraden av tiltaket på funksjonsområder for fisk vurderes [...] som liten-middels negativ konsekvens.»* Fremstillingen kan ikke aksepteres med dagens kunnskap, og konklusjonen til slutt er ulogisk.
4. I KU s. 46 står det: *«Konsekvensene av planforslaget for marint naturmangfold er vurdert til stor-middels negativ konsekvens for artsforekomster og naturtyper i saltvann, og ubetydelig konsekvens for funksjonsområder for fisk i saltvann.»* Hvis fisk i saltvann inkluderer anadrome fisk så er det ikke faglig belegg i KU for å konkludere med dette. Hadde det vært faglig grunnlag bekrefter fagmiljøer at det med stor grad av sikkerhet kan sannsynliggjøres at vurderingen hadde vært veldig annerledes.

Med hilsen

Bjørn Borge Skei
Rådgiver | vannområdekoordinator Stjørdalsvassdraget
482 50 150